

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 177.

Sjette Sessions anden Samling.

59de Møde.

Lørdagen den 17te Marts.

(Forts.)

Formanden: Jeg skal bemærke, at Rigsdagsmanden for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der har stillet den ene Række af Forslag, har begjært deelviis Afstemning over den 2den Deel af hans principale Forslag, saaledes at der særligt afstemmes over Ordene fra: „Assessorerne 1,400 Rd. aarlig“ til „2,200 Rd.“, og særligt over Slutningen.

Lovforslagets 2de Paragrapher med de dertil stillede Forslag fattes under Forhandling.

L. C. Larsen: Det Forslag, som jeg principalt har tilladt mig at stille, gaaer ud paa at fremsætte den Ansøelse, som jeg under Sagens foreløbige Behandling tillod mig at udtale, at der nemlig ikke var nogen Grund til at gagere Assessorerne i Viborg lavere end Assessorerne i de kjøbenhavnske Retter. Det forekommer mig, at Embedsstillingen er saa eensartet, at ogsaa Lønningen bør være eens, og jeg udhøvede, at der ogsaa har været en Tid, hvort Lønningerne have været eens. Da nemlig Retten i Viborg i 1847 blev organiseret, bleve Assessorerne der stillede paa samme Fod med Hensyn til Lønningen som Assessorerne ved de kjøbenhavnske Retter, men i Slutningen af 1847 indtraadte der en Forandring deri, idet Assessorerne ved de kjøbenhavnske Retter fik et Tillæg, som derimod ikke blev tilføjet Assessorerne i Viborg. Imidlertid bevarede man dog allerede dengang en vis Lighed, idet man i Slutningen af 1847,

da de kjøbenhavnske Assessorer fik Tillæg, ogsaa gav Justitiarius i Viborg et ligesaa stort Tillæg, som de andre Retters Justitiarier fik, og denne Lighed er ogsaa bevaret her i Udkastet; thi, som det vil sees, er der foreslaaet, at Justitiarierne skulle lønnes lige højt ved alle 3 Retter, uden at jeg imidlertid kan see, at der skulde være nogen Grund til at lønne Justitiarius i Viborg forholdsviis høiere end Assessorerne der. Jeg tillod mig ogsaa den Gang at udhøve, at, om ogsaa Levestedet i Viborg muligviis er noget billigere, saa er der andre Fordele i Kjøbenhavn, som gjøre, at de kjøbenhavnske Assessorers Stilling dog i det Hele taget, selv om Lønningen var eensartet, maatte ansees for at være fordeeltigere, saaledes at Pladserne i Kjøbenhavn i Reglen ville blive foretrukne for Pladserne i Viborg. Naar man gaaer ind paa at stille alle 3 Retter lige, kan man affatte § 1 noget kortere, end den er affattet i Udkastet, og det er derfor, at jeg har tilladt mig at omredigere § 1, idet jeg deri tillige har søgt at udtale den Ansøelse, at Omflytning fra den ene Ret til den anden ingen Indflydelse skulde have paa Gageringen, hvilket er en ligefrem Følge af, at de Alle begynde med den samme Gage. For det Tilfælde imidlertid, at Thinget ikke skulde gaae ind paa at stille Assessorerne lige, har jeg tilladt mig at fremkomme med nogle Ændringsforslag. Jeg har saaledes under Nr. 2 stillet det Forslag, at den højeste Gage for Assessorerne i Viborg skulde være ligesaa stor som den højeste Gage for Assessorerne ved de andre Retter. Det blev under Sagens foreløbige Behandling fremhævet, at Assessorerne i Viborg bleve ansatte i en yngre Alder end ved de andre Retter; det kan nu være saa, da den Omstændighed, at Kjøbenhavn har saamange Fordele og Beha-